

Podlahové topení a masivní dřevo tvoří perfektní „sňatek“.

Kombinace s masivem se dá použít jako pravidlo.

V předchozím vydání jsme probrali rozsáhlé možnosti umístění laminátu nad topným podlahovým systémem. Pro použití laminátu jsme objevili různé inovace topných systémů, které skoro tvoří součást krytu podlahy. Pro umístění masivního dřeva se musíme se vrátit do tradičních podlahových topných systémů. Kombinace může být perfektní a také rentabilní, ale musí být brána v úvahu některá pravidla.

Pravidla před, během a po položení.

Dřevo a podlahové topení, je to perfektní „sňatek“ ? Proč by ne? I v dokonalém manželství musejí partneři občas nalít do vína trochu vody a poskytnout si navzájem „prostor k dýchání“. U kombinace parkety a podlahového topení se musí brát v úvahu některá pravidla a to jak pro její umístění tak i pro její následné používání zákazníkem. Potřeba specifických pravidel vyplývá z vnitřních vlastností dřeva. Tyto vlastnosti mají své výhody i nevýhody. Tvzení, že dřevo a podlahové topení není dobrá kombinace je vyvráceno různými argumenty a konstatováním, že v zemích, v nichž je teplota nižší než v naší zemi, je již léta používáno nad podlahovým topením masivní dřevo.

Vezměme třeba jenom skandinávské státy a Švýcarsko, Německo nebo Rakousko. O pravidlech, která musí být brána v úvahu před a během umístění, budeme pojednávat dále. Pravidla, která musí uživatel dodržovat, budou podrobně vysvětlena parketářem, protože špatné používání vede nakonec k poškození parketové podlahy. Bude to také parketář, který bude oslovován. Pravidla jsou ovlivněna skutečností, že dřevo reaguje na vlhkost a na výkyvy teploty.

Omezovat výkyvy teploty

U konvekčního topení s radiátory je jistě možné, aby studený pokoj byl v krátké době vytopen. To má ovšem za následek „prudké“ výkyvy teploty. U podlahového topení je vytápění téměř konstantní a pokud se objeví výkyvy, jedná se jenom o pár stupňů. Podlahové topení odvádí také pomaleji teplo. Moderní systémy se většinou samy přizpůsobují, například když najednou slunce svítí přímo na podlahu (občas místně) a způsobuje zvýšení teploty. Této funkci (závislosti) říkáme „samoregulační“ charakter podlahového topení.

Omezovat výkyvy vlhkosti

Teplota a vlhkost jsou velmi úzcí spojenci. Parketové podlahy budou zpětně vysušeny na vlhkost 7-9 %. Toto procento vlhkosti odpovídá vlhkosti vzduchu 50-60 %. Při změně vlhkosti vzduchu se také mění procento vlhkosti dřeva. Změna procenta vlhkosti dřeva má za následek, že dřevo bobtná nebo se smršťuje. Při jednostranném vytápění zespodu (spodní strana dřeva) je logické, že se spodní strana vysuší. Pak se ale musí zvýšit vlhkost vzduchu, aby se udržovala rovnováha a zabránilo se vzniku trhliny. Proto se doporučuje zapnout zvlhčovač vzduchu.

Dva druhy „konvekčního“ podlahového topení

Suché podlahového topení

Mokrý a suchý

Rozdíly mezi mokřými a suchými systémy podlahového topení jsou již známy. Pro připomenutí: u mokřích systémů podlahového topení leží vodní potrubí přímo v podlaze bez spáry, u suchých systémů podlahového topení jsou potrubí pokládána do předtvarované desky z „hotové pěny“, která má přímo pouzdro pro uložení a izolaci na spodní straně. Spolehlivost mokřích systémů byla již desítkami let jejich používání prokázána, ale čím dál, tím více dostávají přednost suché systémy. Jsou sice o trochu dražší, ale efektivnost jejich instalace je vyšší.

Nevýhody mokřích systémů

Nevýhody mokrého systému jsou, že při dokončení dřevěné podlahy je potřeba používat větší množství barvy: krycí vrstva je relativně špatný vodič a tím pádem není šíření tepla optimální; krycí hmota mezi topnými elementy a vytápěnou podlahou má větší tloušťku a tudíž je doba vytápění delší; doba sušení pro odstranění zbytkové vlhkosti (jistě u dřevěné podlahy) je příliš dlouhá. Jinými slovy mokré systémy přicházejí v úvahu v kombinaci s dřevěnou podlahou, ale je to vázáno mnoha podmínkami.

Výhody suchých systémů

Na prvním místě je velkou výhodou výška instalovaného suchého systému; například při renovaci, kdy není vždy prostor, aby se na dosavadní podlahu přidala vrstva 10 cm nebo silnější. Vrstva mezi topnými elementy a vytápěnou podlahou je velmi tenká a většinou je zhotovena z dobrého tepelně vodivého materiálu (hliník), který zajišťuje optimální šíření. Nepracuje se (většinou) s krycí vrstvou, čímž není potřeba počítat s příliš dlouhou sušící dobou. U novostavby je to jistě významná výhoda, protože se zkracuje doba stavby.

Parketa a podlahové topení, tématický pohled

Když parketař začíná od podlahové vrstvy je důležité, aby měl od topenářského specialisty k dispozici potřebné informace o topném systému, datu instalování a také o době sušení podlahové vrstvy. Pro sušení podlahové vrstvy jsou přesné směrnice. U mokřích systémů (trubky v cementu / betonu / anhydritu) se musí podlaha – jeden týden na 1 cm tloušťky hotové podlahy - sušit minimálně 4 týdny, než je možné začít topit. Při suchých systémech lze během 24 hodin normálně spustit systém a ihned začít s pokládáním parketové podlahy.

Probereme položení parkety krok za krokem:

1. Kontrolovat obsah vlhkosti podlahové vrstvy: je, jako vždycky při pokládání dřevěné podlahy nutné, aby pokladač provedl důkladné měření obsahu vlhkosti podlahové vrstvy. Podmínky pro obsah vlhkosti při podlahovém topení jsou určeny podle následujícího:
 - * U podlahových krytin s cementovým pojivem: obsah vlhkosti max. 1.8 % CM
 - * U anhydritových podlahových krytin : obsah vlhkosti max. 0.3 % CM
 - * U dřevotřískové desky: 5 až 12 % (hmotnostních)
2. Topit podlahovým topením před pokládáním : v mnohých zemích chybí jednoznačné normy, zabývající se vytápěním podlahovým topením před položením podlahy. V Německu se postupuje podle následujícího pravidla:
 - * Voda v systému podlahového topení musí být zvýšena na 20 °C

- * Nyní během 5 následujících dní zvyšujeme teplotu vody vždy o 5 °C, až dosáhneme maximální teploty 45 °C.
 - * Tato teplota musí být udržována po dobu 5 dnů.
 - * Po těchto pěti dnech znova snižujeme teplotu o 5 °C za den až do dosažení 20 °C.
 - * Tento cyklus může být opakován ještě jedenkrát.
3. *Položení parketové podlahy:* je velmi důležité, aby se podlaha před položením aklimatizovala 3 až 7 dní za běžných podmínek v prostoru, kde bude položena nebo v jeho okolí.
- * Během aklimatizace nesmí teplota klesnout pod 10 °C a stoupnout nad 20 °C. Relativní vlhkost vzduchu musí být mezi 45 až 60 %.
 - * Pokud byl nebo nebyl proveden před vyrovnávací vrstvou primární nebo základní nátěr, musí být podlahové topení vypnuto.
 - * Při pokládání podlahové krytiny je také důležité, aby podlahové topení zůstalo vypnuto.
 - * Pro lepení podlahy lze používat disperzní lepidlo nebo polyuretanové lepidlo. Je doporučeno informovat se u dodavatele, zda je příslušné lepidlo vhodné k použití u podlahového topení nebo v daném případě pečlivě přečíst dodávaný leták.
 - * Pro parketaře se jistě doporučuje v této fázi pokládání si zajistit částečnou obranu. Jak se vždycky zdůrazňuje, v případě škodní události se bude zákazník na prvním místě obracet na parketaře. Je tedy vhodné, aby parketař umístil do lepidla indikátor teploty (viz. popis níže).
 - * Podlahové topení zůstává vypnuté až do úplného dokončení podlahy, takže také během broušení a natírání lakem, olejem nebo při nanášení voskové vrstvy.
 - * Nyní se musí práce na tři až sedm dní zastavit.
 - * Potom se může zvýšit teplota vody stejným postupem podle předchozího popisu. Teplota vody se zvýší na 45 °C a zároveň se hlídá, aby teplota podlahy nikdy nepřekročila 28 °C.

INDIKÁTOR TEPLoty

„Modus Vivendi“ má v nabídce jako zboží jednoduchou čipovou kartu, která může být pro mnohé parketaře „ochranným andělem“. Představte si: položíte krásnou parketovou podlahu nad suché nebo mokré podlahové topení. Víte, že se podlahové topení smí vytápět na maximální teplotu jenom 27 °C a toto samozřejmě důrazně sdělíte zákazníkovi. Pokud za několik měsíců nebude něco s podlahou v pořádku, jste za tento problém odpovědný. A to také v případě, když bude majitel podlahového topení vytápět na vyšší teplotu, protože pro parketaře je obtížné toto dokázat. Není to tak? S indikátorem teploty už ale toto není možné! Mluvíme o jednoduché kartičce, která stojí okolo 10 euro a kterou můžete umístit pod podlahu na libovolném (nejlépe trvalém) místě. Kartička registruje nejvyšší teplotu podlahového topení, kterou můžete kdykoliv zkontrolovat. Šikovné zabezpečení proti úzkostným snům.

Mnoho otázek, položených v souvislosti s podlahovým topením a parketou

> Které druhy dřeva přicházejí v úvahu pro podlahové topení?

Dá se říci, že volba druhu dřeva je libovolná. V principu přicházejí v úvahu pro kombinaci s podlahovým topením veškeré druhy dřeva, ale mimořádně se některé druhy dřeva nedoporučují k použití. Vhodnost druhu dřeva záleží na jeho citlivosti na vlhkost. Druhy dřeva, které jsou méně citlivé na vlhkost, jsou pro systém podlahového topení nejvhodnější. Tradičními vhodnými druhy dřeva jsou dub, merbau, wengé, afzelia, afromosia, panga - panga, padoek, teak a kambala. Druhy dřeva jako jsou: buky, guatambu, jasan, robinia a maple se nedoporučují.

> **Je ochrana proti vlhkosti nutná?**

U mokrého systému se vřele doporučuje před položením parket instalovat ochranu proti vlhkosti. Riziko, že se v některém potrubí po delší době vytvoří póry, je velmi malé, ale kdyby tento případ nastal, může pak stěnou potrubí přecházet do podlahové krytiny vlhkost. Dnes jsou díky výsledkům inženýrské technologické činnosti potrubí odolná proti mrazu. Potrubí z umělých hmot jsou levnějším řešením, ale nevýhoda je v tom, že nejsou difúzně těsná a po delší době se může vyskytovat koroze. Homogenní ocelové potrubí mají zase tu nevýhodu, že se mohou smršťovat a roztahovat. V suchých systémech s profilovanou deskou lze toto zachytit. Výrobci hledali vícevrstvé potrubí, které sjednocuje výhody umělé hmoty a oceli: odolnost proti teplotě a tlaku, pružnost a 100 % těsnost na kyslík. Závěr: pokud bude používána ochrana proti vlhkosti, musí být parketa pokládána s užitím polyuretanového lepidla.

> **Je potrubní systém použitelný jako klimatizace?**

Podlahové chlazení se začíná dostávat do popředí zájmu, ale vyžaduje velkou opatrnost, možná ještě větší než podlahové topení. U podlahového chlazení v každém případě proudí potrubím z umělé hmoty pod podlahovou krytinou studená voda. Chlazením parketové podlahy bude procento vlhkosti dřeva stoupat a dřevo začne bobtnat. Je proto potřeba, aby byl dostatečný prostor k eliminaci roztahování a k předcházení škodám. U podlahového chlazení se kromě tohoto musí provádět opatření k předcházení vzniku kondenzace.

RENTABILITA PODLAHOVÉHO TOPENÍ

Dřevo je známé jako vynikající teplotní izolant. Ale nejčastěji pokládané otázky ze strany skeptiků jsou: „netvoří dřevěná podlaha díky své velké teplotní izolaci tlumič mezi prostorem a uvolňovaným teplem, které přichází ze spodu? Napřed musíme poznamenat, že všechny systémy podlahového topení (viz dále), musí být ze spodu opatřeny izolací: teplo neuniká, nic se neztratí. Kromě tohoto systémy podlahového topení většinou (suché!) zajišťují vynikající a rovnoměrné šíření tepla, například provedením základní podlahy z hliníku, který vede teplo. Co se týká samotné izolační hodnoty dřeva: u masivních dřevěných podlah nad podlahovým topením zjišťujeme, že je skutečně ohřev pomalejší. Dřevo opravdu plní svoji izolační funkci. Zároveň si všímáme, dřevo „akumuluje“ déle teplo a pomaleji ho odevzdává. Jinými slovy: energie, která je potřeba, aby se překlenula počáteční doba nižší teploty bude potom znovu využita, protože systém se dá dříve vypnout, protože podlaha pořád ještě předává teplo.